

Wniosek

p. Antoniego Starucha i tow. w sprawie budowy mostu na rzece San w gminie Procisne powiatu Liskiego.

Gmina Procisne położona jest w górskiej okolicy, przez którą płynie dosyć wielka rzeka San. W tej wsi przez tę rzekę prowadzi gościniec od Litowisk przez Smolnik, Procisne, Stuposiany, Ustrzyki górne i Wołosate aż do granicy węgierskiej. Te wszystkie gminy położone są za rzeką Sanem, a przechód przez rzekę San do tych wsi jest we wsi Procisne tak samo i do miasteczka Lutowisk. W temże miejscu na rzece San niema żadnego mostu i biedni mieszkańcy okolicznych wsi muszą nieraz całymi tygodniami czekać, aby podczas wezbranej wody na drugą stronę dostać się. A już na wiosnę i w jesieni nieraz po kilka tygodni ludzie całej okolicy z powodu braku tego mostu nie mogą dostać ani soli, ani tytoniu, ani innych artykułów żywności, a kiedy kto zachoruje, to musi ginąć bez pomocy lekarskiej. A najważniejsza krzywda dla biednych mieszkańców Procisnego jest ta, że cmentarz tej wsi leży po drugiej stronie rzeki San i gdy kto umrze podczas wezbranej wody na rzece, to nieraz musi trup leżeć niepochowany. Z powodu braku mostu w tem miejscu na rzece San bardzo wiele było już ofiar w życiu ludzkim, a w roku 1907 idąca w tem miejscu pani hrabina Zatorska le-dwie została wyratowana od topieli, a konie jej duże w rzece utonęły.

Z tych to powyżej naprowadzonych powodów jest koniecznie potrzebnem pobudowanie mostu na rzece San we wsi Procisne.

A ponieważ powiat liski jest biedny i niema funduszków na budowę tego mostu, przeto podpisani stawiają wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić pobudowanie mostu na rzece San we wsi Procisne liskiego powiatu na rachunek funduszu krajowego.

Wnioskodawca:

Antoni Staruch w. r.

T. Staruch, Oleśnicki, Skwarko, Kiveluk, Sodomora, Kurowiec, Dumka, Sandulak, Winniczuk, Hanczakowski, Tracz, Szwed, Bojko, Skołyszewski.

